Incipit libellus bt̄i auguſti de vera obediēcia

Nichil ſic deo placet: quō obīa. Cha
nan maledc̄us fuit. ꝛ p9 mlta ſecla
manet cp dicit ſeuē canaan ꝛ non
iuda: qꝛ pu nō ē obſcur9. Cetiū ſem
qui obſcur9 ē pu: bndcōne h̄uit ī oīa ſecla.
Hoc itaqꝫ dico. Nō ē filioꝝ iudicare de pribꝫ. Neō
vadit ad mgr̄m: ꝛ docet mgr̄m ſuū. Veniſti ad
me: vt docerē te lr̄as. Si ť ſcripſeō ꝛ dixeō ť ſcbe
quō ꝛ ego ſcbo: vtiqꝫ debeo imitari mgr̄m tuum
quē elegiſti. Ab aliquo doct9 es ꝛ vadis ad pcīto
rē mgr̄m. Hoc totū ꝗre dico: vt exhibeam9 obīaꝫ
pribꝫ nr̄is. Q' pribꝫ nō obſeqt': deo nō obſequit'.
Dicit eīn dn̄s. Qui vos ɔtēpnit: me ɔtēpnit.
Q' ɔtēpnit pres: ɔtēpnit xp̄m q̄ in pribꝫ ē. Ho
dico: qꝛ ī nob h' ꝛ ſūma ꝛ ſola ē v̓tus obīe. Si ie
iunaūis diebꝫ ac noctibꝫ orōeſqꝫ feceris: ſi ī ſacco
fuis vl' in cinē: ſi nichil feceris aliud n' qd' p̄ceptū
eſt ī lege: ꝛ ť viſus fuis qi ſapiēs. ꝛ obediēs nō
fuis pu. oīs v̓tutes pdidiſti: vna obīa plus
valet qm oīs v̓tutes. Ieiuniū vl' ɔtinēcia inſi
diligent' attēdis: ſupbiā ť fuit. Supbia aūt īimi
ca ē deo. Nichil ſic odio habꝫ deus: quō ſup
biā. Nunq̄ qꝛ nō obedit: ~~[illegible]~~ de ſc̄itate. nichil haber
ſed de ſupbia. Ideo eī nō obedit: qꝛ ſe meliorē
putat illo cui nō obedit. Simpliciť dico
vobis: oīa pc̄ta odio habꝫ de9: mendacium

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

piurīū furtū latrociniū adulteriū fornicacioēz. In q̄bꝫ ſi q̄s
deprehēſus fuit: nō poſſet oclos leuare: ſed ſic herens
cū q̄ſi accuſabilē. Si q̄s ſupbꝫ ē. mľto peius facit q̄
adulteriū: ⁊ tn̄ loq̇mur cū eo. Nū fornicator eſt:
pt̄ aliq̇d dicē. Dicat me caro mea: ſupauit me ado
leſcēcia mea. Nō dico q̄ ſic facē debeat: ſiquidē ⁊ h̄o
odio habꝫ deus. Sꝫ ī cōparacōe mali dico. q̄cūqꝫ aliud
pc̄m̄ fecit: ubi gr̄a. Si furtū fecit: excuſari poteſt.
~~Ideo ſupbia maius malū ē~~: Nō ei dicat: Furtū
feci: q̄r algebā q̄r fame cōducebar q̄r egrotabā. Su
pbus aūt q̇d dicē pt̄: Ideo ſupbia maiꝰ malū ē:
q̄r excuſacōēz nō habꝫ. Cetā vicia eis nocēt q̇ ea cō
mittūt. Cetm̄ ſupbia plꝰ oībꝫ nocet. Hᵒ gᵒ dico:
ne cogitet ſupbiā pc̄m̄ nō ēē. Nō ei dicat aplus:
ne quis incidat ī iudiciū dyabⁱ. Vides gᵒ q̄m quicūqꝫ
inflatᶻ: ī iudiciū dyaboli incidit. Hᵒ gᵒ dico: ſcdm q̄
ſcptū ē. Deus ſupbꝫ reſiſtit: humilibꝫ dat graciam.
Vt oīa inq̄t pc̄ta fugiamꝰ maxīe ſupbiā: dico q̇d ix
rigat. qui ſupbia ſibi ſapiēs videtur. Si quis ei
de fr̄ibꝫ dedit ꝯſiliū ⁊ dixit ei. frat̄ nō debes ſic agē:
nō eū dignat̄ audire qui ſe ſapientē magis pu
tat q̄m illū qui dat ꝯſiliū. Et q̇d dicat corde m
ſuo: qui ſibi videtur ēē ſapiēcior: Ergo ego nō
habeo ꝯſiliū: Nū ſapiencior tu es me: licet nō
dicat: tn̄ ex eo q̄ ꝯtēpnit ꝯſiliū fr̄is ī corde hoc
loquit̄. Ergo hoc dico: q̇ ſupbiā habꝫ ſine cā
habe aliias v̄tutes: ymo nō habꝫ. ſed videtur

habē. Nemo eni habꝫ qd deo ꝯtrariū est. quo pt habē
aliqd qd deo amicū sit. Si supbia ī mōstrio sit. si
ieiunam⁹ cogitim ꝫ oroēz facim⁹. p pctīs ꝫ ī supbiā
cogitur: aliquis ieiunat p pctīs ꝫ pro pctīs suis a
git pniām ī supbia. Ideo ieiunas iō oras iō pcep
facis. ut ꝯtra deū facias. Ideo cū ꝯ supbꝫ ē: mlto
meli⁹ ei fuit. si vxore duxerit. Ergo simplr dico: et
libā fronte dico. Hoc dico qz q̄ncūqz supbꝫ est. me
lius cārei. ꝫ h⁹ ad ꝯpacioēz mali dico. ut oīa alia
vicia haberet: ꝫ ex malīs suis ī clinaret ad pniām.
ꝫ nō oīns despiceret. Si aūt p⁹ pctā agēt pniāz: v
tiqz dei miāz mereret. Qui aūt supbꝫ est oim malo
rū habꝫ pncipiū: ꝫ nō agit pniāz. qd' q̄i iustus
sit: ppterea supbia ꝯtraria est deo. qz deo nō sbiciē.
Dic ei se habꝫ q̄i iustꝰ. Supbꝫ nō agit pniām p
malis: ꝫ glātr q̄i in bono. Hoc q̄re duxi. ꝫ vos
ipi itelligitis: ꝫ alioꝝ ruine nrā debēt ēē exēpla.
Pptēa vēnim⁹ ī mōsteriū. libtatē sc̄li pdidim⁹.
ut suitutē xpi acciperem⁹: etenim ita frībꝫ loqr
qui solēt longius sedē a mōstrio. Nō eis nasa
debet supbia de exēplo. In cenobio venisti: placuit
tibi ut manēs ī decīo miliario. Nō ppterea debes
synaxī scōꝝ frm ꝯtēpnē. Nec te iō viliorem
putes: si ad frēs venis ad ciuitatē. Si nccitatē
habēs ire ꝫ vidē mulieres ꝫ nūc humiles ire in
plateis rece nō ires: ꝫ ad synaxī frm nō vadꝰ.
Ꝫ tu q̄ manes ī secreto: q̄ melior es frībꝫ qui

Si melior es: veni ut eis exemplum vite eterne tribuas, qui sunt in cenobiis. Si peior es. Si autem deterior es: veni ut discas que nescias. Superbia nascitur quando aliquis dicit se secrete sedere: fratres non dignatur videre et visitare: et in superbiam erigitur. Hoc propterea loquor pro te sancte frater: quod opere faciat ut ego lingua quod loquor. Hunc sciatis opus facere. Denique multi sancti patres qui vere patres sunt, qui regunt animas sanctorum, quando aliquos vident iuvenes ire ad secreta (deserta) et ad cenobium non venire, et in superbia esse: vadunt et ubi eos faciunt et adducunt eos: non ut noceant, sed ut tollatur eis superbia.

Hec propterea dico: ut illi qui manent in secretis, et veniant ad cenobium et fratres visitent: et ab hiis qui sunt in cenobiis arguantur quasi imperfectes, ut quasi humiles. Nec dicat de nobis: ecce ille qui in heremo sedet, qui non pati nescit, propterea venit ut superbiam reponat. Propterea venit ut te edificet: non destruat. Videte qualis vite sit. Vivit in deserto: et tamen gloriam eorum non habet qui in deserto sunt.

Deus itaque omnipotens: omnia que locuti sumus ordinibus sanctorum vos quoque implere faciat. Nichil enim grande est dicere, sed facere: et si quod facere non possum et loquor: ideo loquor, ut qui potest facere faciat. Qui habet aures audiendi audiat. In christo ihesu domino nostro. Amen

Incipit augustinus de timore dei.

Multa nobis fratres de timore dei precepta sunt et quam sit utile timere deum innumerabiliter divina eloquia sonuerunt: ex quo uberrima copia me commemorante et ad eam quantum pro temporis brevitate potuero disserentem libenter audite. Quis

delectio